

Nhà Thơ H[ong Hà (TT/VTLV 2016)

Nhà Thơ H[ong Hà.

Tên thật Vũ H[ong Hà, bút hiệu H[ong Hà, Thu Hoài
T[ốt nghiệp trường sư phạm văn Nha Trang – Việt Nam
T[ốt nghiệp trường bác sỹ ch[ính xương tại San Jose, CA
CEO công ty Nutrition & Beauty, LLC, San Jose, CA – USA

Ngõ Cụt

Tôi lạc bước vào ngõ h[im
Vừa hẹp vừa sâu,
nghe đâu cuối đường là quán nh[é
không bán đường, nước ngọt hay hoa qu[ế

Vài cu[on sách

cái xe cũ – hình như là đồ hiệu
lắm kẻ ngó vào nhưng ngại dừng chân
Người cao, sợ phải uốn éo cho vừa
đành quay lui trong nuối tiếc
Người thấp, không biết nên mang guốc hay giày da cao
đó không dị hợm
Ngổ hẻm hay ngổ cụt?
khi âm thanh, ánh sáng nơi đó rớt lung linh
và nội thất cũng đầy huyền ảo
Ban ngày hé mở chào bình minh
tối vắng lặng giữa màn đêm
với vườn thơ đầy mộng ảo
Cuối cùng tôi gặp em
như nàng tiên cá trong cổ tích
Nàng hiện lên chòang vai ôm hôn tôi thắm thiết
rời chuôi xuống vầy vùng,
và chìm lặn vào đại dương cách biệt.
Tôi đã rời
bước đi khật khưỡng
lòng vòng trong ngổ cụt...
02/05/2013
Hồng Hà

Sự Sống Không Chết Là Hơi Thở

Anh ơi,
Nhớ làm gì quá khứ nhục nhằn
đó tương lai phôi lộp mây đen!
Quá khứ nhục nhằn
đã kết chớm hết lúc nửa đêm của ngày hôm qua rồi
anh ạ.

Khi cuộc sống quanh ta,
nàng thơ gửi đóa ngà vùi trên cánh tay vệ sỹ
Và anh có biết
sau lớp mây kia còn lấp ló một vầng trăng?
Là vầng trăng khuyết giữa bầu trời đầy sao, lung linh, lơ
lửng...

Nhưng anh ơi, xin đừng say
Vì say ham bắt bóng trăng mà dương gian sớm mất một thi tài Lý
Bạch
Hãy là một phi hành gia vững chãi
vượt không gian,
đi vào trong Trăng
ghè lấy chị Hằng
để minh chứng sự sống không chỉ là hơi thở

Nếu không có một phi thuyền,
xin hãy trộn xi măng nhiều vào trong cát
để xây một lâu đài
Đặt cửa chính ở Đông Nam, cửa sổ hướng về Tây Bắc
để mọi sáng mùa hè,
chào đón mặt trời từ hừng đông trên bãi biển
và đêm đông ôm nàng thơ xinh đẹp cùng ngắm nhìn trăng soi bên
cửa sổ
Lâu đài hạnh phúc muôn màng giữa trần gian bội bạc
Và lần nữa minh chứng sự sống không chỉ là hơi thở.

Hàng Hà

Tôi Rất Muốn

Tôi rất muốn đến
thăm miền sa mạc
Cùng nô đùa giữa trời

nặng chang chang
Co ro lạnh khi đêm khuya
sương xuống
Thò đầu ra (Ngoài lầu),
đếm sao dưới trăng vàng

Tôi rất muốn lang thang chiều phôi lả
Bên ai, nhìn lũ khách... bụi đường xa
Tựa vai nhau bước đầu trên biển vắng
Ngắm hoàng hôn, mây tím bóng chiều tà

Tôi rất muốn lên tận cùng đỉnh dốc
Từ nơi đây nhìn xuống phố người đông
Vẽ trong trí từng cảnh hoa, khóm cỏ
Và thu hình đâu đó một dòng sông...

Tôi rất muốn bên ai
cùng thi họa
Đuối khó, xưa đau, ca
khúc nghệ thường
Đi bước nhật khoan du
dương tiếng nhạc
Ngây ngất say tình, ân
ái yêu thương

Thứ tôi muốn chỉ là điêu giỡn dĩ
Biết bao người có được chăng thiết tha
Xài hạnh phúc như món hàng xa xỉ
Trong khi tôi, quý hơn cả ngọc ngà!!!

Hồng Hà

Vô Địch II

Nhớ lên tôi trở lại quê xưa
Cơm xúc sao nói hết cho vừa
Hình ảnh trở thơ ngày đến lớp
Nay giữa sân trường phụng phất đưa

Mấy chục năm xưa cũng lại này
Người đi kẻ ở ai có hay
Đường xưa ngõ cũ nay khác lạ
Xa rồi thuở ấy, tuổi thơ ngây

Ngón ngói làm sao hỡi cuộc đời
Sang, hèn, đẹp, xấu ... bạn hiên ơ
"Ngày đi" ví được mang tiễn nhẽ
Sẽ mua tấm vé, chôn Nước Trời

"Thế giới vô thên" vãn thê thôi
"Trên gian-Địa ngục" quá đời rồi
Chúng ta hiệp ý... chung lòng nhé
Yên bình quê mẹ..... Mến bạn, tôi.

10-10-2016

Hồng Hà